

Vystoupení ve Vratěnině 2006

[Foto Donny](#)

[Foto Donny U700](#)

Datum	24. června 2006	
Pořádal	Mirolavští z Miroslavi	Vratěnin
Zúčasnili se	Donny	Vystupující
	Kalif	Vystupující
	Yakuza	Vystupující
	Kost'a J.	Fotící
	Kost'a P.	Fotící
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Sobota 24. června 2006

Už nevím přesně, kdy to bylo, ale asi v polovině jara, se ozval Zajíc, že koncem června budou ve Vratěnině městské slavnosti, k výročí založení, a že by od nás potřeboval tři šermující plivače. A tak vzhledem k tomu, že nás, kterýžto ve skupině nejen mečem vládnou, ale i též s ohněm předvéstí se umí, je velice poskrovnu, nominace byla jasná. A tak dne osudného, to jest v sobotu 24. června jsme o půl desáté před Kožichovým barákem sešli - Já, Donny a Yakuza. To by teoreticky mohlo stačit, ale ve výsledku nás jelo pět. Yakuza si vzal s sebou též svůj malý soukromý harém - Janičku s Petrou. A tak po té, co jsme naložili věci, vyrazili jsme směr Znojmo. Tam jsme také za nějakou chvíli dorazili. Původně jsme odtud pak měli pokračovat do Jemnice, kde byl také o půl dvanácté sraz, ale protože jsme se dostali do časového skluzu, jeli jsme rovnou do Vratěnína. Tam jsme se také se všemi okolo půl jedné sešli. My jsme dorazili o něco dříve, asi tak kolem dvanácté, a čas jsme si zkrátili opalováním a Yakuza pak prohlídkou nedalekého vojenského bunkru.

Základnu jsme pak měli na fotbalovém hřišti naproti benzínky a poté co jsme si tam do šaten naházeli věci, šli jsme se podívat na náměstí. Měli jsme docela čas, protože průvod měl být až kolem druhé. O kolo půl druhé jsme tedy měli sraz zpátky na hřišti. Převlékli jsme se do kostýmů, vzali si meče a ve dvě jsme vyrazili průvodem na náměstí, kde potom byla celá slavnostní akce zahájena. Mluvil tam purkmistr, vyhlašoval odměny pro nepoctivé šenkýře a šenkýřky, jako třeba ztrátu i několik zlatek. Pak tam mluvil nějaký historik o historie lidského osídlení v místě dnes známém jako Vratěnin a jeho projev jsme proložili, tuším že, třemi souboji. Pak jsme se zase zhoufovali a vrátili se zpět na hřiště, kde se Zajícova skupina následně chystala na vystoupení, s tím, že do programu zahrne i naše souboje.

Přesně nevím, kolik času uběhlo, než jsme se vrátili nahoru, odehrát tento dramatický kus. Bylo to výchově malého chlapce, ze kterého se následně stalo páže, pak panoš a nakonec, možná i jednou rytíř. My jsme k tomuto pak dodali dva souboje, jeden Já s Yakuzou a pak Yakuza s Donnym. Já jsem pak již s Donnym nešermoval, neboť jsme si již železem popovídali

během průvodu. Poděkovali jsme se a šli jsme se převléknout. Jelikož jsme měli až do půl deváté čas, krátili jsme si tuto dlouho chvíli sezením na náměstí, kecáním, jezením, pitím a povídáním si s kamarády, které jsme tak dlouho neviděli. Bylo tak asi po deváté, kdy loučový průvod s námi šesti plivači, vyrazil směrem na náměstí. Během celé cesty jsme plivali, udělali pár koleček a několik trojúhelníků a zakončili jsme to podpálením dvou vater na náměstí. Pak jsme ještě stihli párkrát plivnout, během tohoto jsem trochu zahořel, a konec. Šlo se na ruma. Skočili jsme tedy ještě se opláchnout, dali jsme fr̂ana, trochu jsme pokecali a šli jsme se sbalit.

Přestože loučení nebralo konce, podařilo se nám se rozloučit. Naskákali jsme do auta a vyrazili jsme k domovu. Bylo asi tak kolem půl jedné, kdy jsme vkročili do vagónu, se podělit se svými přáteli o své zážitky.

klf